

Onsdagen den 30 maj 2018

P8_TA(2018)0223

Fiskeriprodukters överensstämmelse med kriterierna för tillträde till EU:s marknad

Europaparlamentets resolution av den 30 maj 2018 om genomförande av kontrollåtgärder för fastställande av fiskeriprodukters överensstämmelse med kriterier för tillträde till EU-marknaden (2017/2129(INI))

(2020/C 76/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG⁽¹⁾,
 - med beaktande av kontrollsystemet för den gemensamma fiskeripolitiken, som består av rådets förordningar (EG) nr 1224/2009⁽²⁾ och (EG) nr 1005/2008⁽³⁾ samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403⁽⁴⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000⁽⁵⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel⁽⁶⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1026/2012 av den 25 oktober 2012 om vissa åtgärder i syfte att bevara fiskbestånd i fråga om länder som tillåter ohållbart fiske⁽⁷⁾,
 - med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 19/2017 av december 2017 *Importförfaranden: brister i den rättsliga ramen och oändamålsenlig tillämpning påverkar EU: s ekonomiska intressen*,
 - med beaktande av sin resolution av den 27 april 2017 om förvaltningen av fiskeflottor i de yttersta randområdena⁽⁸⁾,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen och artikel 1.1 e och bilaga 3 i talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
 - med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A8–0156/2018), och av följande skäl:
- A. EU är världens största marknadsområde för fiskeri- och vattenbruksprodukter med en andel på 24 % av den totala globala importen 2016, och vars importberoende för dessa produkter är över 60 %.

⁽¹⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006. EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999. EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008. EUT L 347, 28.12.2017, s. 81.

⁽⁵⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 206.

⁽⁷⁾ EUT L 316, 14.11.2012, s. 34.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0195.

Onsdagen den 30 maj 2018

- B. Parlamentet betonade i sin resolution av den 8 juli 2010 om importordningen i EU för fiskeri- och vattenbruksprodukter med anledning av reformen av den gemensamma fiskeripolitiken⁽⁹⁾ att ett av de främsta målen med EU:s politik för import av fiskeri- och vattenbruksprodukter måste vara att se till att de importerade produkterna i alla hänseenden uppfyller samma krav som de som ställs på produkter från EU, och att EU:s insatser för att göra fisket hållbart är oförenliga med importen av produkter från länder som fiskar utan att bry sig om hållbarhet.
- C. I meddelandet från kommissionen av den 14 oktober 2015 *Handel för alla - Mot en mer ansvarsfull handels- och investeringspolitik* (COM(2015)0497) åtar sig EU att inta en mer ansvarsfull handelspolitik som ett instrument för genomförandet av målen för hållbar utveckling.
- D. Kontrollen av att fisk från EU-producenterna följer EU:s hälsobestämmelser faller på medlemsstaternas ansvar, medan kommissionen, i fråga om importerad fisk, ger tredjeländer tillstånd att fastställa vilka anläggningar som tillåts exportera fiskprodukter till EU, förutsatt att de kan garantera likvärdiga bestämmelser.
- E. EU:s yttersta randområden i Västindien, Indiska oceanen och Atlanten gränsar till ett flertal tredjeländer vars fiske-, produktions- och saluföringsvillkor inte alltid uppfyller europeiska standarder, vilket skapar illojal konkurrens med den lokala produktionen.
- F. Det finns flera internationella instrument gällande fiskare som bör ratificeras och genomföras, bl.a. Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention nr 188 om arbete ombord på fiskefartyg (ILO C188), Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) Kapstadentavtal från 2012 och IMO:s internationella konvention om normer för utbildning, certifiering och vakthållning för personal ombord på fiskefartyg (STCW-F-konventionen).
- G. I slutsatserna i det vetenskapliga yttrandet *Food from the Oceans* av den 29 november 2017 rekommenderas det att målen för hållbar utveckling integreras i all unionspolitik, och att samma tillvägagångssätt tillämpas inom andra internationella områden samt att andra regioner i världen stöds i syfte att finna en balans mellan ekonomiska och ekologiska mål som omfattar framställning av livsmedel och den marina miljön.
1. Europaparlamentet noterar att för att släppa ut fiskeri- och vattenbruksprodukter på marknaden måste EU-aktörer följa ett stort antal förordningar och uppfylla strikta kriterier, däribland reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken samt hälsobestämmelser och arbets-, fartygssäkerhets- och miljönormer, som alla bygger på system för säkerställande av efterlevnad. Parlamentet är övertygat om att dessa tillsammans skapar de höga standarder för kvalitet och hållbarhet för produkten som EU-konsumenterna med rätta kan förvänta sig.
 2. Europaparlamentet anser att tredjeländers fiskeri- och vattenbruksprodukters överensstämmelse med EU:s normer för miljömässig och social hållbarhet skulle främja hållbarhet i dessa tredjeländer och bidra till att skapa rättvisare konkurrensvillkor mellan EU-produkter och produkter från tredjeländer.
 3. Europaparlamentet är oroat över att importen av sådana produkter omfattas av färre kontroller, varav de främsta kontrollerna avser hälsobestämmelser och IUU-förordningen⁽¹⁰⁾, och där den senare enbart utformats för att säkerställa att produkten fångats i enlighet med tillämpliga regler.
 4. Europaparlamentet betonar att för att garantera jämlik behandling av importerade europeiska fiskeri- och vattenbruksprodukter, vilket bör vara ett centralt mål för EU:s fiskeripolitik, bör EU kräva att alla importerade produkter uppfyller EU:s normer för bevarande och förvaltning samt de hygieniska krav som ställs i EU:s lagstiftning. Parlamentet konstaterar att detta skulle bidra till att skapa rättvisare konkurrens och höja standarderna för utnyttjandet av de marina resurserna i tredjeländer.
 5. Europaparlamentet anser att EU:s insatser för att bevara fiskbestånden och göra fisket hållbart inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken är oförenliga med importen av fiskeri- och vattenbruksprodukter från länder som ökar sina fiskeansträngningar utan att bry sig om hållbarhet och som enbart är ute efter omedelbara vinster.

⁽⁹⁾ EUT C 351E, 2.12.2011, s. 119.

⁽¹⁰⁾ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008.

Onsdagen den 30 maj 2018

6. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att olika regler för utsläppande av fisk på marknaden skapar en diskriminerande marknad som påverkar EU:s fiskare och vattenbrukare negativt, varför kontrollerna av fiskeri- och vattenbruksprodukter bör ökas och förbättras.

7. Europaparlamentet anser att tillämpningen av kontrollförordningen ⁽¹⁾ bör förbättras i alla medlemsstater, så att den tillämpas på ett enhetligt och harmoniserat sätt i alla led i distributionskedjan, inbegripet detaljhandeln och restaurangtjänster, och för både importerade produkter och produkter från EU. Parlamentet påpekar att detta också gäller bestämmelser om märkning.

Sanitära normer

8. Europaparlamentet är oroat över att det system som unionen har infört och som behöriga myndigheter i tredjeländer tillämpar för att kontrollera att fiskeriprodukter som exporteras till EU följer hälsobestämmelserna inte ger tillräckliga garantier för att dessa kriterier alltid följs.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla mer utbildning, tekniskt bistånd och institutionell kapacitet-supplyggnad för att hjälpa utvecklingsländerna att följa EU:s bestämmelser. Parlamentet uppmanar sådana initiativ som generaldirektoratet för hälsa och livsmedelssäkerhets (GD SANTE) program *Bättre utbildning för säkrare livsmedel*, som tillhandahåller utbildning för utvecklingsländernas officiella kontrollpersonal om EU-normer för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

10. Europaparlamentet framhåller vikten av en strikt tillämpning av alla aspekter av EU:s lagstiftning om hälsosnormer och inspektioner (bl.a. livsmedelssäkerhet, spårbarhet och förebyggande) på importerade fiskeri- och vattenbruksprodukter, inbegripet foder och foderråvaror, eftersom dessa aspekter är mycket viktiga för konsumentskyddet. Därför uppmanar parlamentet med eftertryck kommissionen att stärka sitt program för inspektioner i tredjeländer genom att förbättra de inspektioner som genomförs av kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor, i första hand genom att öka antalet anläggningar som kontrolleras vid varje inspektion, i syfte att nå resultat som bättre överensstämmer med den verkliga situationen i tredjeländer.

11. Europaparlamentet noterar att även GD SANTE:s egna kontroller visar att vissa tredjeländer i hög grad underlåter att säkerställa att produkterna följer de nödvändiga hälsobestämmelserna, åtminstone vad gäller fiske- och fabriksfartyg och kylfartyg, vilket försvårar genomförandet av hälsokontroller vid EU:s gränskontrollstationer för att kontrollera att hälsobestämmelserna följs.

12. Europaparlamentet är mycket oroat över observationerna att fiskefartyg från tredjeländer som fiskar utanför Västafrika har svårigheter att säkerställa produkternas spårbarhet och respekten för hälsobestämmelser. Parlamentet anser att riktigheten i de intyg som har utfärdats av tredjeländer för fiskefartyg och fiskeriföretag som är godkända för export till EU inte är helt tillförlitliga.

13. Europaparlamentet anser att det faktum att man tillåter tredjeländer att delegera rätten att tilldela sådana intyg till andra utvalda tredjeländer, även kuststater, står i strid med konceptet om flaggstatens ansvar, och IUU-förordningen, som ligger till grund för den gemensamma fiskeripolitiken, särskilt när det gäller skyldigheterna för den flaggstat som bekräftar fångstintyget. Parlamentet anser att kommissionen bör upphöra med att tillåta tredjeländer att delegera sådana befogenheter till andra länder.

14. Europaparlamentet anser vidare att sanitära inspektioner av fiskefartyg bör utföras av de behöriga myndigheterna minst en gång per år.

Arbetstagares rättigheter

15. Europaparlamentet framhåller att medlemsstaternas lovvärda resultat i ratificeringen av arbetskonventioner som är tillämpliga på sjömän står i kontrast till deras ytterst dåliga resultat i ratificeringen av konventioner för fiskare, och uppmanar dem att skyndsamt ratificera de relevanta instrumenten, inbegripet ILO C188, Kapstadenaavtalet och STCW-F-konventionen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009.

Onsdagen den 30 maj 2018

16. Europaparlamentet gratulerar arbetsmarknadens parter för deras framgång i tillämpningen av artikel 155 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) för att förhandla fram rådets direktiv (EU) 2017/159⁽¹²⁾, som delvis genomför ILO-konventionen nr 188, samtidigt som det beklagar att detta inte täcker fiskare som är egenföretagare. Parlamentet uppmanar kommissionen att fullborda förfarandet genom att lägga fram ett förslag om ett kompletterande direktiv som inbegriper bestämmelser om verkställighet, såsom den har gjort för sjöfart.

17. Europaparlamentet uppmanar, i samband med detta, kommissionen att inleda förfaranden för utnyttjande av artikel 155 i EUF-fördraget med avseende på STCW-F-konventionen i syfte att förbättra säkerheten till sjöss inom fiske, som allmänt erkänns höra till de mest farliga yrkena i världen.

18. Europaparlamentet stöder fortsatta insatser för att förbättra EU:s fiskeripolitik i syfte att göra den mer hållbar ur miljösynpunkt, säkerställa kustsamhällenas långsiktiga överlevnad och en näringsrik livsmedelskälla. Parlamentet anser att dessa insatser står i kontrast till den ökande öppenheten på EU:s marknad för fiskeriprodukter från tredje länder som inte har lika strikta förvaltningssystem. Parlamentet menar att detta utgör bristande samstämmighet mellan fiskeripolitiken och handelspolitiken.

Handelspolitik

19. Europaparlamentet beklagar att motstridiga signaler ibland skickas av kommissionen till tredjeländer, såsom vid förhandlingarna av frihandelsavtal eller annat utökat tillträde till EU-marknaden för länder som har förhandsidentifierats inom ramen för IUU-förordningen eller förordningen om ohållbart fiske⁽¹³⁾.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en nära samordning mellan EU:s handelspolitik och fiskeripolitik, däribland i förhandlingar om handelsavtal som inbegriper frågor som rör fiske. Parlamentet anser att det är nödvändigt att analysera de ekonomiska och sociala konsekvenserna av frihandelsavtal för EU:s fiskeriprodukter, införa lämpliga säkerhetsåtgärder vid behov och behandla vissa fiskeriprodukter som känsliga.

21. Europaparlamentet anser att EU, som världens största importör av fiskeriprodukter, delar det politiska ansvaret med andra större fiskimporterande länder för att se till att Världshandelsorganisationens (WTO) handelsregler är i linje med strängast möjliga internationella normer för hantering och lagerhållning av fiskeriprodukter. Parlamentet uppmanar i detta syfte kommissionen att se till att den rättvisa, öppna och hållbara handeln med fisk stärks i EU:s bilaterala och multilaterala handelsavtal.

22. Europaparlamentet insisterar på att frihandelsavtal och andra multilaterala avtal med handelsbestämmelser som förhandlas av kommissionen inbegriper stärkta kapitel om hållbar utveckling som är inriktade på specifika fiskefrågor som

— uttryckligen stärker kraven i IUU-förordningen och ålägger tredjelandet att inleda ett förfarande för att hindra IUU-fisk från att komma in på dess marknad, i syfte att förhindra att den indirekt anländer till EU, och

— som kräver att tredjelandet ratificerar och effektivt genomför centrala internationella fiskeriinstrument, såsom FN:s havsrättskonvention, FN:s avtal om fiskbestånd, FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) avtal om hamnstatsåtgärder och FAO:s avtal om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet samt att följa normerna för de relevanta regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna.

23. Europaparlamentet begär att de yttersta randområdenas intressen verkligen ska beaktas när partnerskapsavtal om hållbart fiske eller handelsavtal ingås med tredjeländer, och att man vid behov undantar känsliga produkter.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, då den utarbetar ett avtal för tiden efter brexit, göra tillträdet för EU:s fartyg till brittiska vatten och tillämpningen av den gemensamma fiskeripolitiken till villkor för brittiska fiskeri- och vattenbruksprodukters tillträde till EU:s marknad.

⁽¹²⁾ EUT L 25, 31.1.2017, s. 12.

⁽¹³⁾ Förordning (EU) nr 1026/2012.

Onsdagen den 30 maj 2018

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ändringar till förordningen om det allmänna preferenssystemet ⁽¹⁴⁾ för att inkludera viktiga fiskeriinstrument, såsom FN:s havsrättskonvention, FN:s avtal om fiskbestånd, FAO:s iakttagandeavtal samt FAO:s avtal om hamnstatsåtgärder bland dem som ska ratificeras och tillämpas, och bestämmelser som gör det möjligt att upphäva GSP-plus-status i de fall där bestämmelserna i dessa instrument inte tillämpas.

26. Europaparlamentet betonar att för att åtgärda bristerna i genomförandet av kapitlen om handel och hållbar utveckling i frihandelsavtalen och för att verkställa dessa bestämmelser bör de införa en bindande tvistlösningsmekanism (inbegripet mellanstatliga samråd, ett panelförfarande, allmänhetens tillgång till handlingar och samråd med det civila samhället), med möjligheten att ålägga sanktioner vid bristande efterlevnad av internationella åtaganden.

27. Europaparlamentet uttrycker sin bestörtning över de svagheter och kryphål i tullkontrollerna som beskrivs i Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 19/2017 och uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att så fort som möjligt genomföra de rekommendationer som läggs fram i rapporten.

28. Europaparlamentet noterar att utöver stora företags allmänna skyldighet att offentliggöra icke-finansiell information har ytterligare krav på ökade skyldigheter i fråga om tillbörlig aktsamhet ålagts aktörer av alla storlekar (inbegripet små och medelstora företag) för två problematiska sektorer, nämligen timmer och konfliktmineraler, och dessa krav ska tillämpas genom hela kontrollkedjan. Parlamentet anser att fiskeriprodukter skulle kunna dra nytta av liknande skyldigheter och uppmanar med kraft kommissionen att undersöka möjligheten att införa krav på tillbörlig aktsamhet för dessa produkter.

Handelsnormer

29. Europaparlamentet noterar att även om bestämmelserna i förordning (EU) nr 1379/2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter gäller för alla fiskeri- och vattenbruksprodukter, gäller bestämmelserna om märkning för konsumenter endast för en relativt liten grupp produkter, och inbegriper inte beredda, konserverade eller bearbetade produkter. Parlamentet anser att konsumentinformationen för dessa produkter också bör förbättras, så att mer obligatorisk information inbegrips i märkningen. Parlamentet anser att märkningen av dessa produkter måste förbättras för att informera konsumenterna och garantera att fiskeri- och vattenbruksprodukter kan spåras.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja informationskampanjer om det hållbarhetsarbete som fiskare och vattenbrukare utför i EU, med tonvikt på de höga miljö- och kvalitetsnormer som krävs enligt EU:s lagstiftning i jämförelse med tredjeländer.

31. Europaparlamentet anser att en strikt efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitiken och av annan EU-lagstiftning kräver att EU-flottan iakttar höga miljömässiga, hygienisk-sanitära och sociala normer, och uppmanar därför med kraft kommissionen att utan dröjsmål undersöka möjligheten att skapa en märkning för att identifiera EU:s fiskeriprodukter.

32. Europaparlamentet är övertygat om att EU:s konsumenter ofta skulle välja annorlunda om de fick bättre information om de saluförda produkternas verkliga beskaffenhet, deras geografiska ursprung och under vilka omständigheter de har framställts eller fångats.

33. Europaparlamentet anser att den obligatoriska informationen i märkningen av fiskeriprodukter också bör innefatta flaggstaten för det fartyg som fångat fisken.

34. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen nyligen har inlett en utvärdering av de handelsnormer som första gången antogs för flera årtionden sedan, i syfte att fastställa vilka normer som bör användas med tanke på dagens handelspraxis och teknik som finns tillgänglig för spårning av produkter.

Kontrollsystemet

35. Europaparlamentet anser att de tre förordningar som utgör kontrollsystemet utgör ett balanserat paket och har lett till väsentliga förbättringar inom fiskeriförvaltningen i EU.

36. Europaparlamentet berömmar kommissionen för hur den har genomfört IUU-förordningen med avseende på tredjeländer, och därmed visat att EU kan utöva ett avsevärt inflytande på globalt fiske i rollen som en ansvarsfull marknadsaktör. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att utöva påtryckningar på andra marknadsstater att genomföra åtgärder för att förhindra att IUU-fångad fisk kommer in på deras marknader.

⁽¹⁴⁾ Förordning (EU) nr 978/2012. EUT L 303, 31.10.2012, s. 1.

Onsdagen den 30 maj 2018

37. Europaparlamentet påminner om den rapport som organisationer inom det civila samhället nyligen offentliggjorde, som analyserar flödet av fiskprodukter som importerats till EU-länder sedan 2010, det år då IUU-förordningen trädde i kraft, och som visar hur brister i kontrollerna av import från tredjeländer till medlemsstaterna och regler som inte är enhetliga kan göra det möjligt för produkter som inte uppfyller kraven att komma in på EU-marknaden. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna samt transit- och destinationsländerna att förbättra sin samordning för att garantera att de fångstintyg som utfärdas för import av fisk genomgår noggrannare undersökningar. Parlamentet anser att det är av högsta vikt att anta ett harmoniserat och samordnat europeiskt datasystem som kan underlätta kontroller av fiskimporter i medlemsstaterna.

38. Europaparlamentet anser att kommissionen och vissa medlemsstater har misslyckats med att strikt genomföra och tillämpa alla tre förordningar, såsom anges i handlingar från kommissionen, revisionsrätten och oberoende observatörer.

39. Europaparlamentet anser att det förutom tillämpningen av IUU-förordningen även bör genomföras en striktare kontroll längre ner i försäljningskedjan när det gäller fisk av detta slag, särskilt genom striktare granskningar av medlemsstater och företag som misstänks tillhandahålla produkter som kommer från olagligt fiske.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja alla tillgängliga instrument för att se till att alla exportländer av fiskeri- och vattenbruksprodukter till EU tillämpar en sträng politik för bevarande av bestånden. Parlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med dessa länder i alla relevanta forum, och i synnerhet inom ramen för de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna.

41. Europaparlamentet konstaterar att många misslyckanden i genomförandet har skett med avseende på bland annat följande aspekter:

- ojämsna nivåer av sanktioner och underlåtenhet att genomföra poängsystemet i olika medlemsstater,
- sanktioner som inte är tillräckligt avskräckande, effektiva eller proportionerliga för att förhindra upprepade överträdelser,
- otillräcklig insamling och otillräckligt utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna, särskilt på grund av att det saknas en gemensam och kompatibel databas,
- dålig spårbarhet av fisk, även när den passerar nationella gränser,
- dålig kontroll av vägningspraxis, och
- stora skillnader i kontrollen av import och införselställe, inbegripet fångstintyg,
- brist på en enhetlig och tydlig definition av allvarliga överträdelser i alla medlemsstater.

42. Europaparlamentet understryker behovet av att säkerställa att en importerad produkt som stoppas i en hamn i en medlemsstat i Europeiska unionen inte kan föras in på EU-marknaden via en annan hamn i en annan medlemsstat.

43. Europaparlamentet medger att vissa bestämmelser i förordningarna om kontrollsystem kan ge utrymme för tolkning och har förhindrat ett enhetligt genomförande, men parlamentet anser att kommissionen och medlemsstaterna med tillräcklig öppenhet och politisk vilja skulle kunna intensifiera sina ansträngningar för att säkerställa en mer harmoniserad tillämpning av befintlig lagstiftning, t.ex. genom användningen av riktlinjer och tolkningar.

44. Europaparlamentet konstaterar att detta var avsikten med den expertgrupp för efterlevnad som följer av skyldigheterna enligt unionens kontrollsystem för fiske, som upprättades som en del av reformen av den gemensamma fiskeripolitiken, och som var tänkt som en plattform för uppriktiga och icke-fördömande diskussioner om aktörernas brister, och beklagar att gruppen inte hittills har utvecklat i denna riktning.

45. Europaparlamentet anser att mycket mer måste göras för att främja ett fullständigt genomförande av kontrollsystemet, däribland en lämplig uppföljning av upptäckta överträdelser, bättre rapportering från medlemsstaterna om åtgärder som vidtagits och utbyte av information mellan medlemsstaterna och kommissionen.

46. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att använda alla instrument som står till dess förfogande för att uppmantra medlemsstaterna att fullt ut tillämpa bestämmelserna i kontrollsystemet, inbegripet, när så är lämpligt, genom att hålla inne medel från Europeiska havs- och fiskerifonden.

Onsdagen den 30 maj 2018

47. Europaparlamentet upprepar slutsatsen från sin resolution av den 25 oktober 2016 om hur fiskerikontrollerna i Europa kan göras enhetliga ⁽¹⁵⁾, att eventuella översyner av kontrollförordningen eller IUU-förordningen ska inriktas och fokuseras på att endast hantera de aspekter som hindrar effektiva och jämna kontroller i alla EU-länder.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvidga befogenheterna hos Europeiska byrån för fiskerikontroll, genom att ge den tillräckliga resurser, till att omfatta inspektioner av fartyg som omfattas av avtalen, bland annat genom att överväga ett inspektionssamarbete med myndigheterna i den avtalsslutande staten.

49. Europaparlamentet beklagar djupt kommissionens beslut att inleda en omfattande översyn av hela kontrollsystemet utan ordentliga offentliga samråd om varken genomförandet av IUU-förordningen eller EFCA:s mandat, eller om en översyn av hela paketet, i enlighet med kravet i riktlinjerna för bättre lagstiftning. Parlamentet anser att ett formellt offentligt samråd om alla element, innan förslaget om översyn läggs fram, skulle göra det möjligt för alla aktörer att i tillräckligt hög grad bidra till översynen av denna mycket viktiga pelare i den gemensamma fiskeripolitiken.

50. Europaparlamentet insisterar eftertryckligen på att en översyn inte får leda till någon försvagning av nuvarande åtgärder, utan bör snarare förbättra och stärka lika villkor inom fiskerikontroll, såsom det enda möjliga sättet att garantera den gemensamma dimensionen av den gemensamma fiskeripolitiken.

51. Europaparlamentet insisterar på att de grundläggande principerna inom ramen för den reviderade ordningen för kontroll ska innefatta

- EU-omfattande standarder och normer för inspektioner till havs, i hamnar och längs hela kontrollkedjan,
- fullständig spårbarhet av fisk genom hela kontrollkedjan, dvs. från fartyget till slutlig saluföring,
- fullständiga uppgifter om alla aktörers fångster, inklusive fångster som görs av fartyg under tio meter och fritidsfiskare,
- samma nivåer av påföljder i alla medlemsstater,
- en gemensam definition av vad som utgör en överträdelse,
- ett poängsystem som tillämpas av alla medlemsstater på ett likvärdigt sätt,
- påföljder som är tillräckligt avskräckande, effektiva och proportionerliga,
- ett system som är tillgängligt för kommissionen och alla medlemsstater för utbyte av all information om konstaterade överträdelser och rättslig uppföljning,
- ett fullständigt antagande av förbättringar av den tillgängliga tekniken, inbegripet möjligheten att anta framtida teknik allt efter som den utvecklas, utan att detta kräver en lagändring,
- otvetydigt fastställande av det ansvar som innehas av kommissionen och medlemsstaterna och, i förekommande fall, regionerna i medlemsstaterna,
- ingen regionalisering av kontrollförordningen.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast lägga fram ett förslag om ändring av kontrollförordningen.

53. Europaparlamentet insisterar på att bestämmelserna och principerna i IUU-förordningen inte får ändras eller försvagas på något sätt, med tanke på denna förordnings enorma framgång när det gäller dess inverkan på fisket runt om i världen.

54. Europaparlamentet insisterar på att inkluderandet av tredjeländer i IUU-förordningens processer för förhandsidentifiering, identifiering och uppförande på förteckningen måste ske utan någon som helst politisk inblandning och att avförande från förteckningen endast ska vara möjligt efter det att det berörda landet uppnått alla de förbättringar som kommissionen anser vara nödvändiga.

⁽¹⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0407.

Onsdagen den 30 maj 2018

55. Europaparlamentet anser att EFCA:s roll bör stärkas för att göra det möjligt för EFCA att i större utsträckning involveras i tillämpningen av kontroll- och IUU-förordningarna, inbegripet kontrollen och dubbelkontrollen av uppgifter i kontrollkedjan, planeringen och samordningen av kommissionens och medlemsstaternas inspektioner samt kontrollen av fångstintyg.

o

o o

56. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
